

ת"פ 54047/01/13 - מדינת ישראל נגד ציגאן ליטבין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54047-01-13 מדינת ישראל נ' ליטבין
תיק חיצוני: 408/11

כבוד השופט שמואל הרבסט	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
ציגאן ליטבין	נאשם

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשותיו השונות של הנאשם, ובתגובתה של המאשימה, אני קובע כדלהלן:

1. תגובת המאשימה תועבר לעיונו של ב"כ הנאשם.
2. החלטתו של כב' השופט א. דראל מיום 23.2.16 (בע"ח 32706-11-15) תועבר אף היא לעיונו של ב"כ הנאשם.
3. ב"כ הנאשם יודיע תוך 7 ימים את עמדתו בעניין בקשותיו לאורה של החלטה זו ותגובתה של המאשימה, וכן יבהיר האם הוא עדיין עומד על מלוא היקפן של טענותיו כפי שפורטו בבקשתו.
4. באשר לחומרי הגלם התקשורתיים אשר מהם נוצר הפרק הרלבנטי בתוכנית התחקירים נשואת הבקשה - מדובר בתכנית תחקירים אשר נערכה על ידי העיתונאית דר' אילנה דיין וצוותה במסגרתו של הערוץ הטלוויזיוני בו שודרה. החומר המבוקש לא נוצר על ידי המאשימה, לא נאסף ולא נערך על ידה, אלא על ידי של אמצעי התקשורת הרלבנטי ועובדיו. מכל אלו עולה, כי מדובר בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ. משכך, תוגש הבקשה שוב בצירוף עמדתה הכתובה והמנומקת של המשיבה והרלבנטיות, והחלטה (לגופו של עניין או לקיומו של דיון בבקשה) תינתן בהתאם.
5. בעניין התגובות המופיעה בבקשה - הריני להפנות להחלטתי מיום 26.11.16 (עמ' 30 לפרוטוקול הדיון). לא ראיתי לשנות מהחלטה זו, ואני סבור כי לאחר חקירתו של העד הרלבנטי אשר נטען על ידי ההגנה כי היא נכתבה על

ידו, מתחזקת החלטה זו והנימוקים העומדים בבסיסה, ומשכך, לא ראיתי לשנותה.

6. באשר למקום העיון בחומרים המשתייכים לעבודה של המכון לרפואה משפטית - נוכח העובדה כי החומרים הכתובים (לרבות תמונות) הועברו לעיונו של ב"כ הנאשם, תנמק המאשימה תוך 7 ימים מה טיבו של החומר שטרם הועבר למשרדי ההגנה וכיצד יש לסווגו (תמונות, הקלטות, דוגמאות חומר ביולוגי וכדו'), וכן תעביר לעיוני את נהלי המכון בכל הכרוך בהעברת חומר רפואי/חקירתי לעיונם של צדדים נוספים (בכפוף להחלטתו של כב' השופט א. דראל מיום 23.11.16, עמ' 2-3).

7. באשר לבקשתו של ב"כ הנאשם לחומר משווה, היינו לתיקים דומים, ככל שהם קיימים, בהם הוגשו כתבי אישום בדבר עבירות זהות - מדובר בבקשה שעניינה איסוף חומר משפטי- סטטיסטי אשר יש בו כדי לבסס טענה עתידית בדבר אכיפה בררנית.

סעיף 74 לחסד"פ קובע כי "חומר החקירה" המקנה זכות עיון הוא כזה "הנוגע לאישום". על כך יש להוסיף את דברי הפסיקה המניחים את הדגש על הרלבנטיות של החומר המבוקש ועל שייכותו להגנת הנאשם (ראה למשל בש"פ 2043/05 מ"י נ' זאבי, פ"ד ס(2)446).

אכן, גישות שונות קיימות בפסיקה באשר ל"מסלול" הנכון לאיסוף חומר סטטיסטי- משפטי. ניתן לצעוד במסלולו של חוק חופש המידע, בדרכו של סעיף 108 לחסד"פ וכן בדרכו של סעיף 74 לאותו דבר חיקוק. לכל מסלול קיימים מאפיינים משלו, ומשם אף נגזרת התאמתו של המסלול האופציונאלי לחומר המבוקש.

לטעמי, במקרה דנן, החומר המבוקש אינו "נוגע לאישום" כדברי החוק. נכון יהיה לפרש את ה"נגיעה" המתוארת בסעיף 74 לחסד"פ לא כנגיעה מקרית וחלושה, אלא כ"חיבוק" של ממש המצמיד את החומר הנתון במחלוקת לליבתו של האישום.

לא כך במקרה שלפנינו.

ב"כ הנאשם מעוניין להפיק חומר סטטיסטי זה, על מנת לבסס טענת אפליה שהוא אינו יודע לעת הזאת אם קיים בעניינה בסיס עובדתי, אם לאו. זהו אינו חומר ה"נוגע לאישום", אלא חומר אשר ייתכן ונוגע הוא בטענת הגנה חיצונית לכתב האישום ולעובדות הנטענות בו, אשר אולי ימצא לה ביסוס סטטיסטי אשר ילמד על התעמרות בנאשם דנן, ואולי לא כך יהיה.

משכך, אין מדובר בחומר חקירה, ועל כן, יוצאים אנו מגדרו של סעיף 74 לחסד"פ, אך כהרף עין נכנס לגדריו של סעיף 108 לאותו דבר החיקוק.

אכן, אף המאשימה מסכימה כי מדובר ב"מקרה שאינו שכיח", בשל נסיבותיו המיוחדות ויוצאות הדופן.

יש לציין עוד, כי תשובתו של הנאשם עצמו לאישום, מקימה הודאה בעבירות של הספקת סם מסוכן ומעשי פזיזות ורשלנות, ומחלוקתם של המאשימה וההגנה נעה סביב עבירת גרם מוות ברשלנות והתקיימות יסודותיה במקרה דנן.

מצב זה הופך את החיפוש הסטטיסטי למסובך ומורכב עוד יותר ואת מסקנותיו לחסרות תועלת. הבה נראה- יש לחפש מקרה עברייני דומה בסופו נפטר אדם, ואשר בו נתקיימו יסודותיהן של מס' עבירות פליליות, אך הוחלט להגיש כתב אישום על חלק מהן בלבד תוך גריעת סעיף החיקוק העוסק בגרם מוות ברשלנות ומחיקתו.

מדובר באפיון מורכב עד מאד, אשר התועלת והרלבנטיות אשר עשויות לנבוע ממנו רחוקות מני ים וניצבות מעבר לאופק המשפטי הקיים בתיק זה.

משכך, לא ראיתי להיענות למבוקש מהנימוקים שפורטו לעיל.

עם זאת, לא נסגרה הדלת בפני ההגנה לבסס טענת הגנה מן הצדק בכל הכרוך בהחלטתה של המאשימה להגיש כתב אישום בתיק זה לאחר הגשת הערר, באשר מגיש הערר, תוכנו של הערר ונימוקיו השונים נחשפו לעיניה של ההגנה, כמפורט בהחלטות השונות בתיק זה (וראה לעניין זה החלטתו של כב' השופט א. דראל מיום 23.2.16 (בע"ח 32706-11-15).

לסיכום, בקשת ההגנה לחומר משווה ניצבת בגדריו של סעיף 108 לחסד"פ מהנימוקים שצוינו לעיל, אך לא מצאתי לקבלה בשל היותה בלתי רלבנטית וחסרת תועלת של ממש להגנתו של הנאשם.

מזכירות - נא לשלוח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ו, 02 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.